

КОМІТЕТУ УКРАЇНИ
ел. пошта kv@amcu.gov.ua
тел. 380442480892
адреса м. Київ, вул. Митрополита
Василя Липківського, 45, 03035
ЄДРПОУ 21602826

Позов **не містить** вимог
майнового характеру

Позовна заява

про визнання протиправними та скасування рішення Київської міської ради від 13.06.2024р. № 915/8881 «Про затвердження Положення про тимчасове користування окремими елементами благоустрою комунальної власності для розміщення тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення, та внесення змін до деяких рішень Київської міської ради» та абзацу 2 пункту 2 рішення Київської міської ради від 30 березня 2022 року № 4551/4592 «Про деякі питання комплексної підтримки суб'єктів господарювання міста Києва під час дії воєнного стану в Україні»

30 березня 2022 року Київська міська рада прийняла рішення № 4551/4592 «Про деякі питання комплексної підтримки суб'єктів господарювання міста Києва під час дії воєнного стану в Україні», яке оприлюднене на офіційному веб-сайті КМР <https://kmr.ligazakon.net/> та набрало чинності.

13 червня 2024 року на пленарному засіданні Київської міської ради було прийнято Рішення № 915/8881 «Про затвердження Положення про тимчасове користування окремими елементами благоустрою комунальної власності для розміщення тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення, та внесення змін до деяких рішень Київської міської ради» (далі – Рішення КМР № 915/8881), яке 11.07.2024 було опубліковане на офіційному веб-сайті Київської міської ради в розділі «рішення Київської міської ради» та набрало чинності, а 18.07.2024 електронний текст рішення розміщено на офіційному веб-сайті КМР <https://kmr.ligazakon.net/>.

Вважаємо, що окремі положення рішень Київради № 4551/4592 та № 915/8881 порушують права та свободи суб'єктів господарювання та суперечать нормам чинного законодавства України, зокрема антимонопольного, а тому є такими, що підлягають скасуванню.

Щодо особи Позивача

Згідно ст. 1 Закону України «Про громадські об'єднання» громадське об'єднання - це

добровільне об'єднання фізичних осіб та/або юридичних осіб приватного права для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних, та інших інтересів.

Громадська організація «Київський міський комітет порятунку бізнесу» (далі – «Організація») об'єднує власників більше 3000 законно розміщених тимчасових споруд у м. Києві. Відповідно до п.1.1. Статуту Громадської організації «Київський міський комітет порятунку бізнесу» Організація є неприбутковою місцевою громадською організацією, яка створена для задоволення та захисту законних, соціальних, економічних, творчих, національно-культурних та інших спільних інтересів своїх членів у сфері здійснення підприємницької діяльності.

До Організації звернулись її члени – власники законних тимчасових споруд розміщених на території м. Київ, з метою захисту охоронюваних законом прав на здійснення підприємницької діяльності та у зв'язку з прийняттям Київською міською радою протиправного рішення, що суперечить чинному законодавству та нормам вищого органу.

Абз. 3 та 11 п. 4.3. Статуту передбачено, що Комітет представляє і захищає законні інтереси членів організації у відносинах з органами державної влади, місцевого самоврядування, професійними спілками та іншими органами, а також виступає із заявами з актуальних питань економічного характеру та соціально-трудових відносин, зверненнями та відкритими листами до вищих посадових осіб держави, центральних законодавчих, виконавчих та судових органів України з проблем, пов'язаних з захистом інтересів членів Комітету.

Пунктом 4.4. Статуту передбачає, що Комітет має право представляти інтереси свої членів при реалізації ними конституційного права на звернення за захистом своїх прав до судових органів, Уповноваженого Верховної Ради з прав людини, а також міжнародних судових установ.

Обґрунтування позовних вимог

Пунктом 1 даного рішення визначено: «Затвердити Положення про тимчасове користування окремими елементами благоустрою комунальної власності для розміщення тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення, засобів пересувної дрібнороздрібної торговельної мережі, станцій зарядки електромобілів, платіжних пристроїв, автоматів з продажу товарів (послуг), вендингових автоматів, поштоMATів згідно з додатком 1» (далі – Положення).

Пунктом 2 визначено – «Затвердити Примірний договір оренди окремого елемента благоустрою комунальної власності міста Києва для розміщення тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення, засобів пересувної дрібнороздрібної торговельної мережі, станцій зарядки електромобілів, платіжних пристроїв, автоматів з продажу товарів (послуг), вендингових автоматів, поштоMATів згідно з додатком 2».

Дані пункти є протиправними та підлягають скасуванню з наступних підстав.

Положенням передбачено, що у разі відсутності права власності/користування земельною ділянкою особа, яка має намір розмістити тимчасовий об'єкт підприємницької та іншої діяльності, зобов'язана отримати **право оренди окремого елемента благоустрою комунальної власності** з метою подальшого розміщення на ньому такого об'єкта.

Положення визначає **окремий елемент благоустрою комунальної власності для розміщення тимчасових об'єктів підприємницької та іншої діяльності як інше окреме індивідуально визначене майно** - частина покриття площ (майданів), вулиць, доріг, проїздів, алей, бульварів, тротуарів, пішохідних зон і доріжок відповідно до чинних норм і стандартів та інші елементи благоустрою, визначені нормативно-правовими актами, що є комунальною власністю, знаходиться на балансі Орендодавця та може бути переданий в тимчасове користування (оренду) для розміщення тимчасових об'єктів підприємницької та іншої діяльності.

Частиною 1 статті 3 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» визначено, що об'єктами оренди за цим Законом є:

- єдині майнові комплекси підприємств, їхніх відокремлених структурних підрозділів;
- нерухоме майно (будівлі, споруди, приміщення, а також їх окремі частини);
- **інше окреме індивідуально визначене майно;**
- майно, що не увійшло до статутного (складеного) капіталу господарських товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації) (далі - майно, що не увійшло до статутного капіталу), а також майно, заборонене до приватизації, яке може при перетворенні державного підприємства в господарське товариство надаватись такому товариству на правах оренди;
- майно, щодо якого до статутного капіталу внесено право господарського відання на майно;
- майно, закріплене на праві господарського відання за акціонерними товариствами та їхніми дочірніми підприємствами у процесі їх утворення та діяльності;
- майно, передане до статутного капіталу акціонерних товариств на праві господарського відання;
- майно органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, державних і комунальних установ та організацій, Збройних Сил України, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України, Державної кримінально-виконавчої служби України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, правоохоронних та фіскальних органів, Національної академії наук України та національних галузевих академій наук, що не використовується зазначеними органами для здійснення своїх функцій, - без права викупу та передачі в суборенду орендарем;
- майно, що не підлягає приватизації, може бути передано в оренду без права викупу орендарем та передачі в суборенду.

Нерухоме та **інше окреме індивідуально визначене майно із складу єдиного майнового комплексу**, забороненого до оренди, може бути об'єктом оренди, якщо воно не заборонене до оренди законами України, не задіяне у процесі основного

виробництва та за висновком органу, уповноваженого управляти цим майном, його оренда не порушить цілісності майнового комплексу (ч.3 ст.3 Закону України «Про оренду державного та комунального майна»).

Згідно ЗУ «Про захист економічної конкуренції» **єдиний майновий комплекс** - активи, які сукупно забезпечують здатність суб'єкта господарювання здійснювати господарську діяльність або нарощувати присутність на ринку в економічно доцільні строки, зокрема рухоме майно (устаткування, інвентар, сировина, продукція тощо), нерухоме майно (будівлі, споруди, земельні ділянки тощо), права вимоги, борги, а також право на торговельну марку або інше позначення та інші права.

Постанова КМУ від 15.08.1996р. № 961 "Про затвердження Методики оцінки вартості майна під час приватизації" трактує **індивідуально визначене майно (інвентарний об'єкт)** як будівлі, споруди, машини, устаткування та інші облікові одиниці основних засобів, нематеріальні активи, малоцінні та швидкозношувані предмети, виробничі запаси, незавершене виробництво, готова продукція, незавершене капітальне будівництво та інші цінності, що реалізуються окремо як самостійний об'єкт продажу.

Відповідно до п. 1 ч . 1 ст. 21 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» елементами (частинами) об`єктів благоустрою є, з поміж іншого, покриття площ, вулиць, доріг, проїздів, алей, бульварів, тротуарів, пішохідних зон і доріжок відповідно до діючих норм.

Відповідно до Інструкції щодо заповнення звітності № 1-вулиця (річна) «Звіт про дорожньо-мостове господарство» затвердженої Наказом Міністерства з питань житлово - комунального господарства України № 193 від 01.07.2009 тверде покриття - це цементобетонне, асфальтобетонне покриття, чорне шосе і чорні гравійні дороги, біле шосе (щебенева, шлакове, гравійне), бруківки, включаючи булижні. Удосконалене покриття - цементобетонне, асфальтобетонне, залізобетонне або армобетонне збірне покриття, бруківки із брусчатки й мозаїки, збірні покриття з дрібнорозмірних бетонних плит, із щебеню і гравію, оброблених органічними й в'язкими матеріалами. Тротуар - елемент дороги, призначений для руху пішоходів, який прилягає до проїзної частини або відокремлений від неї газоном.

Згідно з висновком Вищого адміністративного суду у постанові від 28.05.2014 у справі № К/800/55374/13, Законом України «Про автомобільні дороги» встановлено, що дорожнє покриття - це укріплені верхні шари дороги, що сприймають навантаження від транспортних засобів (стаття 1). Тобто асфальтобетонне покриття - це верхній шар землі з твердим покриттям, яке впливає на довговічність, зокрема, дороги.

Отже, виходячи з юридичної природи **асфальтового покриття** воно відноситься до елементів благоустрою, тобто є типом покриття доріг і тротуарів. Основним його призначенням є **допоміжне обладнання відповідної частини земельної ділянки** (дороги, тротуару) з метою задоволення потреб населення у покращенні можливостей її експлуатації за призначенням, елементом благоустрою, призначеного для ефективного використання земельної ділянки.

Отже, **асфальтна площадка не може надаватися у користування окремо від земельної ділянки на якій вона розміщена.**

Ч. 1 ст. 181 ЦК України встановлено, що до нерухомих речей (нерухоме майно, нерухомість) належать земельні ділянки, а також об'єкти, розташовані на земельній ділянці, переміщення яких є неможливим без їх знецінення та зміни їх призначення.

Таку ж позицію виклала Державна регуляторна служба України в своєму листі № 2247/20-24 від 10.06.2024, а саме:

«Відповідно до вимог статті 23 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» до об'єктів благоустрою території житлової та громадської забудови належать земельні ділянки в межах населених пунктів, на яких розміщені об'єкти житлової забудови, громадські будівлі та споруди, інші об'єкти загального користування. Благоустрій території житлової та громадської забудови здійснюється з урахуванням вимог використання цієї території відповідно до затвердженої містобудівної документації, правил благоустрою території населеного пункту, а також установлених будівельних норм і правил.

Згідно з статтею 38 Земельного кодексу України до земель житлової та громадської забудови належать земельні ділянки, які використовуються для розміщення житлової забудови, громадських будівель і споруд, інших об'єктів загального користування. Статтею 6 цього Кодексу визначено, що орендарі набувають права оренди земельної ділянки на підставах і в порядку, передбачених Земельним кодексом України, Цивільним кодексом України, Законом України «Про оренди землі» та іншими законами України і договором оренди землі».

Таким чином, нормотворець підміняє поняття надання в оренду земельних ділянок наданням в оренду окремих елементів благоустрою як індивідуально визначеного майна, що є порушенням земельного законодавства.

Ч. 4 ст. 28 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» встановлено, що розміщення ТС для провадження підприємницької діяльності здійснюється в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури. Центральним органом виконавчої влади з питань будівництва, містобудування та архітектури є Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, яким затверджено Наказ № 244 від 21.10.2011 «Про затвердження Порядку розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності».

Прийняте рішення порушує норми Наказу № 244, яким визначено, що замовник, який має намір встановити тимчасову споруду, звертається до відповідного виконавчого органу сільської, селищної, міської ради або районної державної адміністрації із відповідною заявою у довільній формі про можливість розміщення тимчасової споруди, до якої додається вичерпний перелік документів. Зазначеним Порядком не передбачено надання документів про оренду земельних ділянок, тим більше оформлення оренди окремих об'єктів благоустрою (що відповідно по своїй суті є тою самою орендою земельної ділянки) для оформлення паспорта прив'язки на розміщення тимчасової споруди.

Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» та Наказ № 244 не містять юридичних приписів щодо обов'язкового попереднього або наступного набуття суб'єктами господарювання будь-яких прав на земельні ділянки, на які вони мають бажання встановити тимчасові споруди для здійснення підприємницької діяльності.

Порядок є обов'язковим до виконання центральними органами виконавчої влади, **органами місцевого самоврядування**, підприємствами, організаціями та громадянами.

Чинним законодавством не передбачено розроблення та затвердження альтернативних порядків розміщення тимчасових споруд для підприємницької діяльності. Їх розміщення має здійснюватись відповідно до Порядку 244.

Встановлення іншої процедури розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, що суперечить вимогам чинного законодавства, призведе до **обмеження ведення підприємницької діяльності та до обмеження конкуренції на ринку.**

Таку позицію викладено в листі № 60-02/3212е від 21.06.2024р. Північного міжобласного територіального відділення Антимонопольного комітету України.

Вище викладене підтверджує протиправність пунктів 1 та 2 Рішення КМР № 915/8881, а тому вони підлягають скасуванню.

Пунктом 6.4 Рішення КМР № 915/8881 визначено: «Не продовжувати дію договорів щодо пайової участі в утриманні об'єкта благоустрою, укладених протягом 2014 - 2015 років, з власниками тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності розміщених на території:

Печерського району міста Києва - з 01 червня 2024 року;

Оболонського району міста Києва - з 01 грудня 2024 року;

Голосіївського району міста Києва - з 01 червня 2026 року;

Подільського району міста Києва - з 01 червня 2025 року;

Святошинського району міста Києва - з 01 червня 2025 року;

Дніпровського району міста Києва - з 01 червня 2026 року;

Солом'янського району міста Києва - з 01 грудня 2025 року;

Шевченківського району міста Києва - з 01 грудня 2025 року;

Дарницького району міста Києва - з 01 червня 2026 року;

Деснянського району міста Києва - з 01 червня 2026 року.»

Наступним пунктом 6.5 даного рішення визначено: «Не продовжувати дію паспортів прив'язки тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності розміщених на території Печерського району міста Києва у зв'язку із реалізацією проекту передачі в оренду окремих елементів благоустрою комунальної власності для розміщення тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи

іншого призначення, станцій зарядки електромобілів, платіжних пристроїв, автоматів з продажу товарів (послуг), вендингових автоматів, поштоматів».

Абзацом 2 пункту 2 Рішення КМР № 4551/4592 визначено: «Департаменту містобудування та архітектури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) не продовжувати термін дії паспортів прив'язки тимчасових споруд, термін дії яких закінчується, до моменту прийняття окремого рішення Київської міської ради».

Вважаємо, що абзац 2 пункту 2 Рішення КМР № 4551/4592 та пункти 6.4 та 6.5 Рішення КМР № 915/8881 порушують норми чинного законодавства, містять антиконкурентні засади та підлягають скасуванню з підстав наведених нижче.

Відповідно до пп. 1.2., п. 1. Порядку визначення обсягів пайової участі (внеску) власників тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності, засобів пересувної дрібнороздрібної торговельної мережі, власників (користувачів) майданчиків для харчування біля стаціонарних закладів ресторанного господарства в утриманні об'єктів благоустрою міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 24.02.2011 року № 56/5443 (далі - Порядок) пайова участь (внесок) власників ТС, засобів пересувної дрібнороздрібної торговельної мережі, власників (користувачів) майданчиків для харчування біля стаціонарних закладів ресторанного господарства в утриманні об'єктів благоустрою міста Києва - внесок на фінансування заходів з благоустрою міста Києва (утримання, ремонт та будівництво об'єктів благоустрою), який сплачують до бюджету міста Києва власники ТС, засобів пересувної дрібнороздрібної торговельної мережі, власники (користувачі) майданчиків для харчування біля стаціонарних закладів ресторанного господарства у грошовому виразі (гривнях) без ПДВ.

Відповідно до пп. 2.3., п. 2 Порядку, у разі встановлення (розміщення) ТС на об'єктах благоустрою, розташованих на земельних ділянках комунальної власності територіальної громади міста Києва, власник тимчасової споруди укладає договір щодо пайової участі в утриманні об'єкта благоустрою.

Відповідно до п.п. 2.15., п.2. Порядку, строк дії договору щодо пайової участі в утриманні об'єкта благоустрою, укладеного з власниками ТС до 31.01.2015, становить 6 місяців та може бути подовженим на той самий строк, але з кінцевим терміном дії таких договорів до завершення проведення конкурсів щодо надання права на оформлення паспортів прив'язки тимчасових споруд за відповідними локаціями.

Отже, власники тимчасових споруд, які уклали протягом 2014 - 2015 років з уповноваженим органом КМДА - Департаментом містобудування та архітектури, договори щодо пайової участі в утриманні об'єкта благоустрою мали право реалізувати свій проект встановлення (розміщення) тимчасової споруди на території міста Київ. Укладені договори з 2014 року по 2024 рік кожних 6 або 3 місяці одночасно у всіх районах отримували подовження, що давало право суб'єктам господарювання продовжувати здійснювати підприємницьку діяльність в тимчасових спорудах на законних підставах.

П.п. 2.10., п.2 Порядку визначає, що після зарахування на рахунок Державної казначейської служби України 100 % відповідної суми пайової участі за договором

щодо пайової участі в утриманні об'єкта благоустрою Департамент протягом одного робочого дня оформлює інформаційний талон у вигляді додатка до договору щодо пайової участі в утриманні об'єкта благоустрою та передає його до відділу (центру) надання адміністративних послуг апарату відповідної районної в місті Києві державної адміністрації.

Відділ (центр) надання адміністративних послуг апарату відповідної районної в місті Києві державної адміністрації передає суб'єкту господарювання інформаційний талон разом з примірником підписаного у встановленому порядку сторонами договору щодо пайової участі в утриманні об'єкта благоустрою.

П.п. 1.2., п. 1, Порядку - інформаційний талон - документ, що підтверджує факт сплати пайової участі, який виготовляється на бланку, що має елементи захисту та містить: серію, номер, дату видачі, термін дії, повне найменування та місцезнаходження юридичної особи або П. І. Б. та місце проживання фізичної особи - підприємця, тип об'єкта, функціональне призначення об'єкта, місце розташування об'єкта, площу об'єкта, спеціальний код, режим роботи, інформацію про паспорт прив'язки ТС (у разі оформлення) тощо.

Згідно пп. 13.2.7., п. 13.2 рішення Київської міської ради №1051/1051 від 25 грудня 2008 р. «Про Правила благоустрою міста Києва» тимчасові споруди торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності розміщені без відповідних дозвільних документів, зокрема паспорти прив'язки яких анульовані або строк дії яких закінчився, є самовільно встановленими (розміщеними) та підлягають демонтажу.

Оскільки, відповідно до Правил благоустрою міста Києва, розміщення тимчасової споруди самовільно забороняється і можливе лише на підставі відповідних дозвільних документів, то станом на сьогодні дозвільним документом на розміщення частини тимчасових споруд у місті Києві є інформаційний талон, який видається після сплати відповідних пайових внесків по договору щодо пайової участі в утриманні об'єкта благоустрою Департаментом містобудування та архітектури КМДА. Інша частина тимчасових споруд у м. Києві розміщена на підставі іншого дозвільного документу - паспорту прив'язки, який також видається Департаментом містобудування та архітектури КМДА. А все тому, що порядок оформлення дозвільних документів на розміщення тимчасових споруд в м. Києві затверджено кількома рішеннями Київської міської ради (що були розроблені у відповідності та з урахуванням Наказу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України № 244 від 21.10.2011р. «Про затвердження Порядку розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності», Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про столицю України - місто-герой Київ») від 24.02.2011 року № 56/5443 (зі змінами внесеними рішення КМР від 04 вересня 2014 року за № 62/62), від 25 грудня 2014 року за № 746/746 (рішення яке передбачає перехід дозвільних документів з інформаційних талонів до паспортів прив'язки), від 17 березня 2016 року за № 237/237.

Наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 21.10.2011 № 244 «Про затвердження Порядку розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності» затверджено Порядок розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності (далі - Порядок № 244), який зареєстровано в Міністерстві юстиції України

Пунктом 2.30 Порядку № 244 визначено, що розміщення тимчасової споруди самовільно забороняється, підставою для розміщення ТС є паспорт прив'язки ТС. **Отже, паспорт прив'язки тимчасової споруди є документом дозвільного характеру.**

Такий висновок відповідає правовій позиції Верховного Суду, викладеній у постановках від 18.10.2018 у справі № 821/140/18 та від 24.01.2020 у справі № 821/235/18, а саме що тимчасова споруда для провадження підприємницької діяльності є елементом благоустрою, розміщення якої здійснюється на підставі дозвільного документу - паспорта прив'язки, який видає відповідний орган за зверненням особи, яка бажає розмістити тимчасову споруду, з дотриманням вимог, у тому числі, і Єдиних правил.

Пунктами 6.4. та 6.5 прийнятого рішення КМР Рішення КМР № 915/8881 передбачено фактичне зупинення подовження дії дозвільних документів - договорів щодо пайової участі в утриманні об'єкта благоустрою (і як наслідок інформаційних талонів) на території м. Київ та паспортів прив'язки тимчасових споруд на території Печерського району міста Києва.

Однак, просимо Суд взяти до уваги наступне.

Відповідно до абзацу 4,5 п.1 ст. 1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», документ дозвільного характеру - дозвіл, висновок, рішення, погодження, свідоцтво, інший документ в електронному вигляді (запис про наявність дозволу, висновку, рішення, погодження, свідоцтва, іншого документа в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань), який дозвільний орган зобов'язаний видати суб'єкту господарювання у разі надання йому права на провадження певних дій щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності та/або без наявності якого суб'єкт господарювання не може проваджувати певні дії щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності; об'єкт, на який видається документ дозвільного характеру - природні ресурси, земельна ділянка, ґрунтовий покрив земельних ділянок, споруда, будівля, приміщення, устаткування, обладнання та механізми, що вводяться в експлуатацію або проектується, окрема операція, господарська діяльність певного виду, робота та послуга, а також документи, які використовуються суб'єктом господарювання у процесі проходження погоджувальної (дозвільної) процедури (проектна документація на будівництво об'єктів, землепорядна документація, містобудівна документація, гірничий відвід).

Відповідно до п. п. 2.17, 2.18, 2.19 Порядку № 244, строк дії паспорта прив'язки визначається органом з питань містобудування та архітектури виконавчого органу відповідної ради або районної державної адміністрації відповідно до генерального плану, плану зонування та детального плану територій та з урахуванням строків реалізації їх положень.

Пунктом 2.18 Порядку № 244 зазначено, що по закінченню строку дії паспорта прив'язки, строк дії може бути продовжений, а таке продовження строку дії паспорта прив'язки ТС здійснюється лише за заявою замовника, шляхом зазначення нової дати, підпису та печатки у паспорті прив'язки ТС органом з питань містобудування та архітектури виконавчого органу відповідної ради, районної державної адміністрації.

Однак, 18.03.2022 відповідно до Указу Президента України від 24 лютого 2022 р. № 64 Про введення воєнного стану в Україні **Кабінетом Міністрів прийнято постанову № 314 «Деякі питання забезпечення провадження господарської діяльності в умовах воєнного стану», підпунктом 5 пункту 1 якої встановлено, що строки дії діючих строкових ліцензій та документів дозвільного характеру автоматично продовжуються на період воєнного стану**. При цьому, підпунктом 4 пункту 1 вказаної Постанови обумовлено, що на період воєнного стану зупиняється перебіг строків звернення за отриманням публічних послуг, визначених законодавством. З дня припинення чи скасування воєнного стану перебіг зазначених строків продовжується з урахуванням часу, що минув до їх зупинення.

Частиною першою статті 52 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» обумовлено, що постанови Кабінету Міністрів України, крім постанов, що містять інформацію з обмеженим доступом, набирають чинності з дня їх офіційного опублікування, якщо інше не передбачено самими постановами, але не раніше дня їх опублікування.

Вказана постанова Кабінету Міністрів України № 314 опублікована у Офіційному віснику України від 05.04.2022 №26, 1399 та Урядовому кур'єрі, 19.03.2022 № 62. Відповідно до пункту 4 Постанови КМУ № 314 ця постанова набирає чинності з дня її опублікування та діє до дня припинення чи скасування воєнного стану.

Отже, для суб'єктів господарювання центральним органом виконавчої влади передбачено можливість отримати подовження дії паспортів прив'язки за заявою. А Постановою КМУ №314 від 18 березня 2022 року встановлено, що під час дії воєнного стану документи дозвільного характеру, до яких відносимо зокрема інформаційні талони та паспорти прив'язки ТС, продовжуються автоматично.

Однак, не дивлячись на приписи Постанови КМУ №314 від 18 березня 2022 року, Відповідач прийняв Рішення КМР № 915/8881, п. 6.4 і 6.5 якого повністю суперечать нормам вищого органу та позбавляють власників тимчасових споруд права отримати подовження дозвільних документів будь яким-способом.

Окрім цього, просимо суд взяти до уваги, що Відповідачем також було порушено антимонопольне законодавство, про що свідчать наступні доводи.

Відповідно до абзацу третього статті 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції» (далі - Закон) економічна конкуренція (конкуренція) - це змагання між суб'єктами господарювання з метою здобуття завдяки власним досягненням переваг над іншими суб'єктами господарювання, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначати умови обороту товарів на ринку.

Стаття 42 Конституції України надає право всім громадянам на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом та зобов'язує державу забезпечити захист конкуренції у підприємницькій діяльності, не допускати неправомірне обмеження конкуренції.

Статтею 25 Господарського кодексу України органам державної влади і органам місцевого самоврядування забороняється приймати акти або вчиняти дії, що

визначають привілейоване становище суб'єктів господарювання тієї чи іншої форми власності, або ставлять у нерівне становище окремі категорії суб'єктів господарювання чи іншим способом порушують правила конкуренції.

Згідно із частиною другою ст. 4 Закону суб'єкти господарювання, органи влади, органи місцевого самоврядування, а також органи адміністративно-господарського управління та контролю зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.

Згідно з п. 3 ст. 50 Закону порушенням законодавства про захист економічної конкуренції є антиконкурентні дії органів місцевого самоврядування.

Так, відповідно до частини третьої статті 15 Закону вчинення антиконкурентних дій органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю забороняється і тягне за собою відповідальність згідно із законом.

Згідно із ч.1 ст. 15 Закону антиконкурентними діями органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю є прийняття будь-яких актів (рішень, наказів, розпоряджень, постанов тощо), надання письмових чи усних вказівок, укладення угод або будь-які інші дії чи бездіяльність органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю (колегіального органу чи посадової особи), які призвели або можуть призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції.

Відповідно до ч. 2, ст. 15 Закону антиконкурентними діями органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, зокрема, визнаються:

- встановлення обмежень на здійснення окремих видів діяльності, на виробництво, придбання чи реалізацію певних видів товарів;
- надання окремим суб'єктам господарювання або групам суб'єктів господарювання пільг чи інших переваг, які ставлять їх у привілейоване становище стосовно конкурентів, що призводить або може призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції;
- дія, внаслідок якої окремим суб'єктам господарювання або групам суб'єктів господарювання створюються несприятливі чи дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.

Отже, нормами законодавства про захист економічної конкуренції не допускається негативний вплив на конкуренцію з боку органів місцевого самоврядування шляхом будь-яких дій або прийняттям рішень, які обмежують, усувають або спотворюють конкуренцію.

Пункт п. 6.4, а також п. 6.5. Рішення КМР № 915/8881 про припинення протягом різних термінів продовження договорів щодо пайової участі в різних районах та не продовження дії паспортів прив'язки в Печерському районі м. Київ є антиконкурентними діями Відповідача, оскільки вони спрямовані на штучне обмеження конкуренції на ринку тимчасових споруд, встановлюють обмеження на здійснення окремих видів діяльності.

Різні строки припинення видачі дозвільних документів створюють нерівні умови для суб'єктів господарювання, які працюють в різних районах. Підприємці, які продовжують отримувати дозвільні документи, матимуть конкурентну перевагу перед тими, хто вже позбавлений такої можливості. Це суперечить принципу рівності всіх учасників ринку. Різні підходи до припинення видачі дозвільних документів можуть розглядатися як дискримінація певних груп підприємців.

Таку ж позицію висловлює Північне міжобласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України у листі №60-02/3212е від 21.06.2024р. щодо погодження проекту рішення Київської міської ради від 05.04.2024р. №479 «Про затвердження Положення про тимчасове користування окремими елементами благоустрою комунальної власності для розміщення тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення, та внесення змін до деяких рішень Київської міської ради», а саме «*...встановлення різних умов (дат) для демонтажу ТС в територіальних межах м. Києва також можуть призвести до ущемлення інтересів суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність на ринках реалізації товарів, надання послуг і виконання робіт у ТС в територіальних межах м. Києва, та, як наслідок, обмеження конкуренції на вказаних ринках.*»

Загалом, Північне міжобласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України після розгляду проекту рішення «Про затвердження Положення про тимчасове користування окремими елементами благоустрою комунальної власності для розміщення тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення, та внесення змін до деяких рішень Київської міської ради», який був пізніше прийнятий Відповідачем фактично в такій же редакції, яку розглядав комітет, висловило позицію про непогодження проекту.

Пунктом 8. Рішення КМР № 915/8881 визначено: «Департаменту територіального контролю міста Києва виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) забезпечити, протягом трьох календарних місяців, демонтаж тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності, термін дії договорів щодо пайової участі в утриманні об'єкта благоустрою та паспортів прив'язки тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності у яких закінчився.»

Положення Рішення КМР № 915/8881, які дають підстави Департаменту територіального контролю міста Києва здійснити протягом трьох календарних місяців, демонтаж тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення для здійснення підприємницької діяльності є неправомірними та прийнятими з порушенням чинних норм та правил, обґрунтування про що було наведено вище. **А отже, положення пункту 8 також не може бути реалізованим та підлягає скасуванню судом, як і пункти п. 6.4 та 6.5 Рішення КМР № 915/8881.**

Рішення суб'єкта владних повноважень має бути визнано протиправним, у разі, коли є істотне порушення норм чинного законодавства, суди повинні відновлювати порушене право шляхом скасування рішення, якщо таке рішення визнане неправомірним.

Відповідно до частини другої статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України), у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України; з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); безсторонньо (неупереджено); добросовісно; розсудливо; з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи всім формам дискримінації; пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Відповідно до ч. 3 ст. 55 КАС України юридична особа незалежно від порядку її створення, суб'єкт владних повноважень, який не є юридичною особою, беруть участь у справі через свого керівника, члена виконавчого органу, іншу особу, уповноважену діяти від її (його) імені відповідно до закону, статуту, положення, трудового договору (контракту) (самопредставництво юридичної особи, суб'єкта владних повноважень), або через представника.

ч. 3 ст. 59 КАС України «Довіреність від імені юридичної особи видається за підписом (кваліфікованим електронним підписом) посадової особи, уповноваженої на це законом, установчими документами».

У зв'язку з цим, від імені Позивача діє довірена особа Душенківська Маргарита Василівна, що підтверджується довіреністю від 07.10.2024р.

Заходи досудового врегулювання спору та заходи забезпечення позову або доказів до подання позовної заяви також ним не вживались.

У Позивача наявні лише копії доказів, що додаються до цієї позовної заяви. Оригінали цих доказів мають бути в наявності у відповідача та третіх осіб.

Судовий збір за подання адміністративного позову немайнового характеру сплачений за коефіцієнтом 0,8 за кожну вимогу на підставі ч. 3 ст. 4 Закону України «Про судовий збір».

Враховуючи викладене вище, керуючись ст. ст. 2, 5, 7, 19, 150, 160, 161, 168, 171, 244, 245, 264 Кодексу адміністративного судочинства України, -

ПРОСИМО:

1. **Прийняти позовну заяву до розгляду.**
2. **Визнати протиправними та скасувати Рішення Київської міської ради від 13.06.2024р. № 915/8881.**
3. **Визнати протиправними та скасувати абзац 2 пункту 2 Рішення Київської міської ради від 30.03.2022р. № 4551/4592.**
4. **Стягнути з Відповідача судові витрати, пов'язані з розглядом цієї справи.**

Позивач підтверджує, що:

Позивачем не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав

Додатки:

1. Довіреність.pdf.
2. Витяг КПБ.pdf.
3. Лист Державної регуляторної служби України.pdf.
4. Лист Північного міжобласного територіального відділення Антимонопольного комітету України.pdf.
5. Статут КПБ.pdf.
6. судовий збір.pdf.
7. Квитанція про надсилання стороні Київська міська рада 22883141.pdf.
8. Квитанція про надсилання стороні ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ 39582357.pdf.
9. Квитанція про надсилання стороні ПІВНІЧНЕ МІЖОБЛАСНЕ ТВ АМКУ 21602826.pdf.

20.12.2024, **ДУШЕНКІВСЬКА МАРГАРИТА ВАСИЛІВНА**